Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 1. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 2, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 2-го СІЧНЯ 1997 р. Ч. 1. РІК CIV.

„Вже три царі з чудесною зорею У Вифлеєм несуть дари Месії"

НБУ хоче більшої незалежности від Уряду

Київ. — Національний Банк України подав на розгляд Верховної Ради законопроєкт, згідно з яким вплив урядовців на політику банку зводиться до спеціяльної консультативної ради, поінформувало 30-го грудня агентство Ройтерс, покликаючись на голову НБУ Віктора Ющенка.

Виступаючи 28-го грудня на пресконференції, В. Ющенко повідомив, що керівники НБУ скерували до парляменту законопроєкт, який надає банкові незалежність у проведенні монетарної політики.

Як відомо, прем'єр-міністер Павло Лазаренко нещодавно сказав, що плянує очолити спеціяльну комісію, яка наглядатиме за діяльністю НБУ. Банк заявив, що такий крок є незаконним.

За словами В. Ющенка, запропонований закон зводитиме вплив урядовців на політику банку до консультативної ради, до якої може бути обраний Президент і депутати. Голова НБУ, заявив, що рада буде виключно дорадчим органом, який робитиме лише рекомендації. Відповідати за проведення монетарної політики і за її результати буде НБУ.

Однак член парляментарної комісії у справах банкової діяльности Вадим Гетьман сказав, що законопроєкт НБУ надасть цій консультативній раді право обмеженого вето щодо діяльности банку. Він повідомив Ройтерс, що комісія хоче віддати НБУ дві третіх голосів у консультативній раді, щоб банк міг відхиляти вето і брати на себе повну відповідальність за головні рішення.

За словами В. Гетьмана, Верховна Рада очевидно розгляне цей законопроєкт у першому читанні наприкінці січня і вирішить чи В. Ющенко буде далі головою НБУ. На думку В. Гетьмана, на сьогодні немає альтернативи В. Ющенкові, адже у великій мірі завдяки теперішній монетарній політиці банку в Україні цього року досягнуто економічну стабільність.

За словами В. Ющенка, у 1996 році інфляцію передбачається на рівні 40.5 відс. У 1995 році інфляція була 181.7 відс.

Рух боротиметься з убогістю

Київ. — В 1997 році Народний Рух України збирається сконцентрувати свої зусилля у боротьбі з убогістю, повідомила УНІАР.

Після дводенної дискусії центральний провід Руху одноголосно схвалив 28-го грудня програму боротьби з убогістю, праця над якою тривала півроку і яку широко обговорено на крайовій конференції організації 14-15-го грудня.

Керівник групи з допрацювання програми професор Володимир Черняк, який виніс документ на затвердження проводу, назвав бідність „найбільш гострим аспектом проблеми добробуту" і сказав, що „зубожіння, злидарство, бідність становлять загрозу суспільству, демократії, незалежності, національній безпеці".

Згідно з програмою, середній рівень платень можна збільшити втричі, а пенсій — удвічі, без втрати вартости грошей, якщо документ Руху покласти в основу урядової політики. У програмі подано конкретні шляхи ліквідації низького рівня життя для всіх верств населення. В основу закладено роздержавлення і приватну власність на землю.

Назвавши програму видатним документом, голова Руху Вячеслав Чорновіл висловив певність, що її здійснення дозволило б говорити про бідність українців не інакше, як у минулому часі. „Якщо Уряд піде за цією програмою, проблема зубожіння буде найближчим часом узагалі знята", — сказав він. — Рух всіляко популяризуватиме й розвиватиме положення програми в законопроєктах та пропозиціях у парляменті".

У праці над новим документом Руху, що здобув назву „програма доктора Черняка", взяли також участь доктор економіки, професор Олександер Савченко, члени фракції Руху у Верховній Раді Євген Жовтяк та інші.

Коментують призначення Є. Кушнарьова головою Адміністрації Президента

Київ (УНІАР). — Президент Асоціяції Молодих Політиків і Політологів Артур Білоус призначення Євгена Кушнарьова на пост голови Адміністрації Президента України вважає позитивним, оскільки він є людиною професійною і представляє Народно-Демократичну Партію. "Звичайно, сьогодні вже голова Адміністрації не має монополії, як це було під час головування Дмитра Табачника. Президент запровадив зміни, згідно з якими голова Адміністрації не контролюватиме всі відділи. Ці обов'язки розподілено між трьома представниками президентського оточення. Пост голови Адміністрації є організаційно-фінансовим і частково організаційно-політичним", — зазначив Білоус.

За його словами, Народно-Демократична Партія, членом політвиконкому якої є Кушнарьов, відкрито заявляє, що хоче стати партією влади. Україні така партія потрібна, вона могла б взяти

(Закінчення на стор. 7)

Ю. Козак: „Три царі"

Євген Кременко-Іванків

Різдвяна ніч

Різдвяна Ніч... Небесний світ екстаз
Він залишив і в постаті Дитяти
Зійшов на землю, янголів піснями
Звістив спасіння, а Пречиста Мати
Поклала в ясла з віщими словами:
„Сам Бог Предвічний завітав до нас".

Різдвяна Ніч! Пророчий з неба Схід!
Вже три царі з чудесною зорею
У Вифлеєм несуть дари Месії,
І перший звук колядки над землею,
Священних книг здійснилися надії:
Предвічний Бог спасає людський рід.

***

Давно було це... тисячі років...
Буденщина тепер без зір та ідеалів,
І ярмарок життя, торги і спори;
Та ось Різдвяна Ніч! І сніжні далі
Нас кличуть знову в зоряні простори:
До Вифлеєму йти слідами трьох царів.

ХРИСТОС НАРОДЖУЄТЬСЯ! СЛАВІМО ЙОГО!

(РІЗДВЯНЕ ПОСЛАННЯ ПОСТІЙНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ПРАВОСЛАВНИХ ЄПИСКОПІВ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ)

Всечесному духовенству, у Христі дияконству, преподобному чернецтву й боголюбивим духовним дітям Святої Української Православної Церкви!

Мир Вам і Благодать із Світла від Світла — Христа Ісуса!

Знову дух Вифлеєму, міста, якого назва означає „Дім Хліба", запрошує нас відкрити свої серця та душі для істинного Світла, для нашого насущного Хліба, для Єдинородного Сина Отця Небесного Ісуса Христа. Він бо бажає через них засяяти в цьому сумному світі, який жде на це життєдайне Світло Його безмежної любови, спокою та радости.

Знову, як майже 2000 років тому, Вифлеєм, „Дім Хліба", закликає всіх нас стати разом з небесними силами. Бо ж ми разом з ними маємо честь голосити ту радісну, пречудну вістку про те, що в цьому світі народився Спаситель, невичерпне Джерело справжнього миру. Він закликає нас і все людство встановити мир на землі та благовоління — добру волю поміж собою.

Вифлеєм, „Дім Хліба", закликає нас стати разом з пастухами, сторожами довірених їм стад, що щирим серцем сприйняли вістку від анголів і вирушили до того „Дому Хліба". Йдімо й ми разом з ними й душевно споживімо Хліб життя, провіщений Законом і пророками. Він — запевнення непорушного миру на землі та істинної радости в серцях наших.

Дух Вифлеєму закликає нас ставати разом із волхвами, вченими, що їх знання та досліди привели до Джерела мудрости. Разом з ними привітаймо Світло від Світла, що засяяло тілесно в темряві світу, що Його жодна сила не спроможна загасити.

Приймімо знову народження — втілення Предвічного Бога, оспіване віками культурами народів, що Ним просвітились. Насправді, цю пречудну подію не в силі вповні збагнути жодний людський розум, ні оспівати жодний людський язик! Бо ж безмежно глибока й безмірно широка оця Божественна любов, що вічно приходить і перетворює всіх, що впускають Її в своє життя!

Різдво Христове закликає нас усіх до постійного відродження в Христі Ісусі. Воно закликає нас усіх до свідомих зусиль уподібнюватись до Нього, до Світла, яке

(Закінчення на стор. 7)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

КРИМ ЗАСИПАЛИ СНІГОПАДИ

СИМФЕРОПІЛЬ. — Внаслідок небувалого снігопаду на півострові тисячі родин залишилися без електроенергії. Агентство Ройтерс повідомило, що в Криму випало біля двох метрів снігу, під вагою якого розірвалися лінії електропередач. В результаті ожеледі в Севастополі майже не ходять тролейбуси. 28-го грудня з рейок зійшов електропоїзд, однак ніхто з пасажирів не постраждав, бо вони ще не встигли зайняти місця. Через непідготовленість водіїв до такого снігу і морозу спостерігаються великі затримки з поштою. Координаційний центр уряду автономії з надзвичайних ситуацій вживає заходів для стабілізації ситуації. Великі морози, спричинені вітром із Сибіру, запанували у всій Европі, спричинивши смерть понад 50 осіб.

ЛЬВІВ'ЯНИ НЕ РОЗЧАРУВАЛИСЬ В ДЕМОКРАТАХ

ЛЬВІВ. — Львівські виборці зберігають орієнтацію на демократів, свідчить нове опитування. 17-24-го грудня центр „Соцінформ", опитавши 430 львів'ян, виявив, що 23.7 відс. опитаних голосували б за Народний Рух України, 11.9 відс. — за Народно-Демократичну Партію, а 7.7 відс. — за Республіканську Партію. Соціялістичній Партії симпатизує 5.4 відс. опитаних. Рівень популярности інших партій такий: Українська Національна Асамблея — 4.7 відс., Комуністична Партія України — 2.7 відс., Конгрес Українських Націоналістів — 1.9 відс., Ліберальна Партія України — 1.4 відс., Українська Консервативна Республіканська Партія і Партія Зелених — по 1.2 відс. Разом з тим 3 відс. опитаних не збираються голосувати взагалі, 24 відс. не хочуть підтримувати жодну з партій, а біля 9 відс. ще не визначилися.

СВЯТКОВІ ДНІ

КИЇВ. — З метою створення сприятливих умов для відзначення новорічних і Різдвяних свят Кабінет Міністрів України ухвалив постанову, якою робочі дні з 2-го січня 1997 року перенесено на 28-го грудня 1996, а з 6-го січня на суботу 4-го січня. Таким чином в Україні неробочими днями будуть 1 і 2-го січня та 5, 6 і 7-го січня 1997 року.

НДП ПІДТРИМУЄ ПРЕЗИДЕНТА, АЛЕ Й КРИТИКУВАТИ НЕ ВІДМОВЛЯЄТЬСЯ

ХАРКІВ. — Голова об'єднання "Нова Україна" та член Політичної ради Народно-Демократичної Партії Євген Кушнарьов, призначений на пост голови президентської Адміністрації, на зустрічі з журналістами сказав: "Я залишаю Харків з болем у серці, бо моє життя протягом багатьох років було тісно пов'язане з проблемами нашого міста. Це призначення свідчить про дуже високе довір'я Президента до мене особисто, Харкова та політичної структури, до якої я належу. Сьогодні всі розуміють, що Президент взяв на себе дуже велику відповідальність за долю України і працювати поряд з такою людиною для мене велика честь". На запитання, чи є НДП президентською партією, Є. Кушнарьов відповів, що партія боротиметься за максимальне представництво у структурах влади, щоб мати змогу здійснити програмові положення, але це не означає, що НДП — президентська партія. Вона стратегічно підтримує курс Президента на реформи, але й критикує окремі його рішення, й робитиме це в майбутньому.

ЗАТВЕРДЖЕНО ЗАКОН ПРО ВИСВІТЛЕННЯ ПРАЦІ ПАРЛЯМЕНТУ

КИЇВ. — Верховна Рада України 246 голосами затвердилая закон про висвітлення праці парляменту. У другій статті закону сказано, що Національна телерадіокомпанія України здійснює пряму і повну передачу пленарних засідань Верховної Ради на першій програмі українського радіо і щоденних репортажів на телевізії, але не менше, ніж 5 відсотків на місяць від загального телевізійного часу. Фінансування цих передач здійснюється з державного бюджету України.

Число жертв тероризму зростає

Токіо. — Японське країове бюро громадської безпеки оприлюднило звіт, в якому стверджується, що хоч терористичних акцій у світі за останній рік стало менше, однак кількість їхніх жертв значно зросла.

Згідно з даними японської спеціяльної служби, за 11 місяців цього року у світі здійснено 1,809 терористичних акцій, а за такий самий період минулого року цифра становила 2,188. Однак в цьому році загинуло понад 7,000 осіб, а за 11 місяців 1995 року — 6,911 осіб.

Автори звіту підкреслюють, що стало більше випадків терору, абсолютно нічим не спровокованого, подруге, злочини стали маштабнішими і кривавішими.

Найбільшу кількість терористичних акцій здійснено в Азії (603), далі йде Близький Схід (426), Північна, Центральна і Південна Америка (281), Західня Европа (245), Африка (174), держави, які колись входили до СССР, і країни Східньої Европи (80).

Ще один висновок звіту стосується використання терористами переваг науково-технічного прогресу. Наприклад, міжнародна комп'ютерна мережа „Інтернет" дозволяє екстремістичним групам обмінюватися інформаціями і підтримувати постійний зв'язок.

А. Лебедь заснував нову партію

Москва. — Александр Лебедь, теперішній головний політичний опонент президента Росії Бориса Єльцина, повідомив про створення власної політичної партії. Водночас А. Лебедь розпочав кампанію боротьби за президентський пост, заявляючи при цьому, що Б. Єльцин занадто хворий, щоб міг очолювати таку велику країну.

„Сьогодні ми вирушаємо у довгу і тяжку дорогу, щоб боротися за майбутнє Росії. Наша ціль — перемогти і тільки перемогти",— сказав А. Лебедь.

Колишній генерал, якого Б. Єльцин спочатку, з тактичних міркувань, наблизив до себе, а відтак зіпхнув з політичного Олімпу, особисто головував на установчому вічі Російської народної рес-публіканської партії, яку він схарактеризував як центристську партію. Її завданням є „об'єднати всіх, хто розчарувався в комуністах і так званих демократах".

Повідомляючи про цю подію, агентство Ассошейтед Пресс підкреслює, що заснована щойно партія служитиме трамплінoм для виходу А. Лебедя на найвищий державний пост, задово до виборів схиляючи громадян саме до такого вибору і запевнюючи необхідні фонди.

Українські війська виконують миротворчу місію

Київ (УНІАР). — Тут у Міністерстві Оборони України відбулася пресова конференція, на якій виступив виконуючий обов'язки начальника Управління зовнішніх зв'язків Генерального штабу Збройних Сил України полковник Сергій Мокринець. Він розповів про зовнішньо-політичну діяльність військового департаменту.

До Івано-Франківського повернулася рота Збройних Сил України, яка у складі Контрольної місії ООН в Анголі виконувала миротворчі завдання. Український військовий інженерний підрозділ прибув до Анголі 10-го березня 1996 року. У вересні відбулася його ротація. Українські військовослужбовці відбудували зруйновану інфраструктуру, мости, переправи, розмінували заміновані шляхи. У зв'язку з закінченням згаданої місії, 176 військовослужбовців повернулися в Україну, а оперативна група з 12-ох осіб залишилася для навантаження на корабель і вивезення обладнання,

(Закінчення на стор. 7)

Помер інж. Я. Ткач

Нюарк, Н. Дж. — У п'ятницю, 27-го грудня 1996 року, помер несподівано на 73-му році життя інж. Ярослав Ткач, член Дивізії УНА і учасник бою під Бродами, член Товариства Українських Інженерів Америки, „Чорноморської Січі" та інших громадських установ, любитель спорту. Залишив дружину Лесю Кисілевську-Ткач, дочки Вірляну і Зоряну та синів Бориса і Андрія та велику дальшу родину.

Панахида відбудеться в п'ятницю, 3-го січня 1997 року, о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин при 1600 Стайвесант авеню в Юніон, Н. Дж. Похорон в суботу, 4-го січня, о год. 9:30 в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрея Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Усім членам Головного Уряду УНС, нашим членам, читачам і співробітникам та всім нашим громадянам, які відзначають Різдво за старим календарним стилем, бажаємо щасливих і радісних свят!

Головний Екзекутивний Комітет УНС і В-во „Свобода"

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Пригорнімося серцем до серця

Не уявляємо Різдва Христового без пишно прикрашеної ялинки. Та, мабуть, не у багатьох для цього великого і радісного свята донині зберігається щось з прикрас, що їх ми, з бабусиною чи матері допомогою, майстрували в дитинстві. Бабуся, мати — вже у засвітах, а видістанеш зі сховку того нехитрого паперового, саморобними фарбами розмальованого та тістом зчіпленого ялинкового ангелика, зайчика чи пташину, і стануть, нараз, перед тобою добрий бабусин усміх і матері гарні очі, та й наче війне теплом на тебе. Хтось журно зітхне при цьому, у когось горошиною з-під вій скотиться тамована рутинною буденністю сльоза, хтось усміхнеться тій давній прикрасі спогадом дитинства. А ще хтось згадає, як "мудрували" над отими саморобними прикрасами в каторжному сибірському концентраку, щоб на Різдво Христове поряд з нехитрою святочною вечерею була й прибрана лісова красуня. Молилися, вечеряли, а відтак колядували:

Добрий вечір тобі, пане господарю, радуйся.
Ой, радуйся, земле, Син Божий народився!

І розгублено розступалися колючі дроти, та й линула коляда спогадом до рідного краю, а перед очі ставали рідна хата, родина; озивалися друзі, з якими глибокими, але такими легкими снігами ходилося з колядою та з дитячою безпосередністю раділося пампушкові навіть з найубогішої оселі. Згадувалося, як ще задовго до Свят-Вечора готували строї, вивчали ролі, збиралися на проби, а відтак ішли до людей, щоб вертепним дійством подвоювати їм радість свят.

Нині, сідаючи до Святої Вечері, хтось, може, згадає, як стрічав Різдво Христове у замаскованому від емгебістського ока лісовому схроні. Часто стрічав уже один, останній з-посеред поляглих у нерівних боях друзів. І молився за їх душі, просив, щоб Господь вберіг тих, що ще живуть і борються; молився за старих батьків, що їх вивезено в сибіри; молився за дружину— перелякану пташку з дрібними діточками, що на неї чигають хижі червоні яструби; молився за брата чи сестру своїх, котрих забрано на німецьку каторгу, а відтак слід їх загубився в світах. І брат чи сестра, що доля вберегла їх від смерти та повела в невідоме, сідаючи до Святої Вечері в далеких чужинецьких краях, молилися за батька-матір, за брата-сестру, за живих і за тих, що пішли з життя за Україну.

Той, хто вірив у Сина Божого, той боровся і перемагав навіть праведною смертю своєю. Хто ж зневірювався в Господові і в святій справі визволення батьківщини, той ламався і часто, тавруючи душу гріхом зради, ставав відступником. Тих, що вірили, виявилося більше. Господь оцінив нашу віру і наші жертви на вівтар батьківщини та знову змилостивився над українським народом, ще раз осяявши його світлом волі. І ось вже п'ять років українській незалежності. Знову в храмах Божих кожен може вільно величати ім'я Господнє. Знов українські діти в більшості своїй можуть навчатися у справді українських школах, у тому й навчатися від отців духовних Божого Слова. І хоч далеко не найлегші часи переживає українська держава, приїжджаючи до рідного краю, можемо щораз більше пересвідчуватися, які величезні духові сили несе у собі наш народ, на яку самопожертву він здатний заради права не лише називатися, а бути народом справді вільним, незалежним, щасливим. І ця незбагненна, подиву гідна самопожертва — також від глибокої віри в Бога, від синівської любови до України. Не опустімо ж рук у цю відповідальну годину, не зупинімося, як це бувало, напівдорозі, заспокоєні здобутим. Отець Небесний не ділить нас на українців в Україні і українців поза нею. Всі ми Його діти, і скалічений палець одного з нас має боліти й іншого. Бо єдине у нас коріння, єдина прадавня ґенеза нації, єдиний голос крови. І хто здатний чути той одвічний голос, тому легше, тепліше й добріше на серці, та хочеться щиро комусь усміхнутися, сказати лагідне слово, підтримати в скрутну хвилину. Пам'ятаймо ж про тих, кому сьогодні найважче, хто доживає віку в самотності, що її найгостріше, мабуть, відчувається у такі, як нинішні, дні родинних свят; пам'ятаймо про родини наші так тут, як і в далекій, але такій близькій Україні. Забудьмо, принаймні в ці дні, наші моргеджі, наше вічне "брак 'зелених'", нашу можливу невлаштованість; облишмо особисті, переважно невиправдані,амбіції, похмуру завись, гріховну злопам'ятність, глуху байдужість одне до одного. Пригорнімося щиро серцем до серця.

Бо — Христос Рождається! Бо — славимо Його!

Константина Малицька

НОВА РАДІСТЬ

Астрономічна зима починається щойно 21-го грудня, але для мене вона тоді кінчається. І хоч саме в тому часі припадають найлютіші морози, думка, що від святої Анни день більшає, що незабаром святкуватимемо Різдво Того, про якого сказав св. Іван Христитель: „Єму подобаєт рости, мні же маліти", — думка ця наповняє душу надією на ясніше, тепліше завтра.

Так колись поганські наші предки святкували при кінці року перемогу Дажбога над злющим Чорнобогом і його страшною помічницею Мореною. Палили вогні по городах і полях, щоби пособити доброму богові в боротьбі з темними духами, що саме тоді збирали всі свої сили до перемоги над світлом.

А християнська Церква, неначе символ, у ті найтяжчі зимові дні поставила найкраще свято в році — Різдво Христове, свято дітвори і батьків. Так, і батьків — бо щойно у Свят-Вечір при ялинці і при найскромнішій навіть вечері відчуваємо ввесь чар і тепло родинного огнища. І в той вечір, більш як коли-небудь, існують батьки мрії про своїх малих, що тепер ще безпечні під їх крилами — а завтра?

Так колись і Він безжурно спочивав у яслах під сторожким оком Матері й Опікуна. Багаті царі зі Сходу, мудрці-дипломати прийшли до Нього з поклоном, щоб може заздалегідь запевнити собі його прихильність у могутньому майбутньому.

Але на Боже Дитя уже наставав Ірод, бо де родиться велике-мале, там мусять бути Іроди, що не годні стерпіти попри свою силу — іншої, хоч би вона і не від цього світу була.

А батьки при ялинці плетуть мрії про своїх найменших, тих, що радіють сьогодні блиском свічечок і зеленню деревця. Яке їх майбутнє? Воно ще далеке — хто думав би тепер, що по Різдві прийшла згодом Голгофта. Та й чи не була вона конечною передумовою воскресення? побіди життя над смертю?

Чи не міг Бог явитись на землі у всій Своїй величі зрілим уже Месією? Та ні, Він почав Своє діло спасення людства від малого дитяти, бо кожне велике треба зачинати від найменшого. І треба пережити усе низьке людське, щоб дійти до високогобожого.

Та про життєву Голгофту своїх малих батько сьогодні не думає — вона ще далеко. Тільки жінка, ця споконвічна скорбна мати, серцем своїм розуміє, яка непевна, важка в теперішніх часах доля молодого покоління. Палкі мрії — і сувора дійсність; пориви вгору — і стягання вниз, ломання душі; шукання добра — і блукання в крутіжах обману й перемоги насильства над правдою. Що побідить? А вже ж добро, а вже ж правда! Та чи довго треба ще ждати? Скільки жертв треба ще принести до весняного воскресення? Ми ж сьогодні щойно при Різдві.

Та ось старшенький хлопчик оглядає книжку, що дістав її в різдвяному дарунку і навпопад читає:

„Хіба ж не звісно
вам, що зрана,
Заки зоря зійде румяна,
Найдужче все мороз
смалить?
Та хоч застелить
він віконце,
То це лиш знак,
що скоро сонце
Заблисне й землю
отеплить.

Хіба ж не звісно, вам що
як заглушите
Душу живу, заговорить
каміння?

Хіба ж не звісно вам, що
Досить було одної згадки
Про можність волі,
щоби збудить
*Народній дух?"**)

Мати піднімає голову вгору. Ні, це вже не скорбна мати, що стоїть під хрестом на Голгофті — це мати Христа живого, новородженого, що схиляється над Ним у Вифлеємі і знає своє післанництво й Його тернисту дорогу і Його значіння для вьсого людства.

А хлопчина читає далі:

„Стяла нас доля, та не
вбила силу живу".

На дворі мороз тріскучий. Небо визвіздилось усіми зорями і місяць прояснив своє обличчя.

А десь далеко зі села лунає бадьора колядка:

„Нова радість стала,
Яка не бувала,
В Вифлеємі зоря ясна
Світу засіяла".

*) Іван Франко: „Панські жарти".

Маруся Грабовецька

СВЯТО ЛЮБОВИ

Різдво і Йордан. Це гарні свята, наші свята, свята, з якими в'яжуть спомини дитинства і молодечих літ.

Я дитина села і ніщо так живо, ніщо так глибоко не запало у мою душу, як саме враження цих свят на селі. У нас у хаті зберегали всі традиції — подібно, як у кожній селянській хаті і тому, може, саме тому — спомини ці залишились мені досі, залишились живі і незатерті у моїй пам'яті, залишились дорогі образи тихих, щасливих дитячих Свят-Вечорів. І кожного року ще й досі, коли приходять ці зимові свята — я в уяві своїй завжди бачу село...

Низенькі хатини присипані пухом білого снігу і тихий свят-вечір сумерк.

На небі миготять перші зорі. Застелюють столи. В кімнаті святочно пахне ладан і соснина. Горять воскові свічки. На вікнах морозні квіти. В печі вогонь іскорки сипле. Десь у кутку вівсяний дідух. Під столом сіно.

Рідня зійшлася в гурт. Тихе, таємне вижидання. Просфора. Побажання. Молитва. Сльози на очах. Ялинка. Вечеря, опісля коляди.

Або Йордан. Йордан це, може, найбільш наше, українське свято.

І знову думка моя лине туди, туди далеко на верхи Підгір'я, над береги Бистриці Золотої — ріки моєї рідної та коханої.

І знову спомини, знову мереживо споминів ясних, споминів дівочих днів.

Широкі береги Бистриці вкриті народом. Цілiське село на ріці. Жіноцтво, парубоцтво, дітвора з дзвіночками в руках. Дідусі сиві, матері журливі, дівчата, як маків квіт. Народ зібрався — народу хмара — народ, як писанка одна...

В ріці прорізана полонка, а з неї хрест трираменний з льоду, підносить вгору рамена. Хрест у зелені — заквітчаний ялиною, барвінком, позліткою і вівсом.

Церковна старшина — воскові трійці — поклоном до долу схиляє...

„Христос хрестився в Йордані!" — несуться могутні звуки — далеко, далеко лугами!

„Христос хрестився в Йордані!". Село співає. Жіноцтво свячену воду черпає з ріки — у розмальовані глиняні дзбанки...

* * *

Так... Усе це нам близьке, все рідне, все дороге! І якусь дивну тугу несуть ці свята зі собою... Тугу за минулим і гарячі бажання кращого завтра!

І тому може — саме тому — взявся у нас цей добрий і гарний звичай святкувати ці свята разом, святкувати їх у ширшому гурті нашої української рідні, святкувати їх по наших товариствах! Ділитися „просфорою" та ділитися своїми думками. Бо може нікому так, як нам, і як нам сьогодні — потрібне це зріднення, потрібне з'єднення духа і думки. Потрібне згуртування всіх наших сил, згуртування старих і молодих, інтелігенції, міщанства та селянства — в одну, велику рідну сім'ю української громади!

Тому переживімо ясніші хвилини у „Різдвяній Казці"! Пожиймо та забудьмо про минуле. Забудьмо про всі незгодини і болі будня та думаймо про наше прийдешнє.

Хай буде в нас свято — справдішнє свято, свято любови, згоди і взаємного зрозуміння!

Віра Вовк

Леґенда про Христофора

Тільки старий панотець хвалив собі придуркуватого. Кажуть, що раз, коли потік зірвав кладку, він переніс на плечах панотця з Найсвятішими Тайнами на другий берег. Хоч кривий був, та мав силу. Бігмечки правда! Відтоді і прозвали його Христофором. Був потрібний, як латка на стару сорочку. Бувало, загорить десь хата улітку, то Христофор, ще заки хто отямиться, полізе на дзвіницю бити в дзвони; замотається кому вівця в дерен — Христофор віднайде й приведе до колиби. Убогі й багаті знали його. А вже найкраще, то певно діти, бо він приносив їм з гір іграшки з дерева: праничкu, цебрики, мисники — чого душа забажає. Тільки діти, як діти: візьмуть іграшку в жменю і розпухнуться, як горобці, ще й обкидають сараку грудками снігу. Христофор не боронився, не відгрожувався. Шкандибав собі спокійно, звідки прийшов. Ніхто не знав, з чого він жив, бо ж іграшки були за „простибіг", не за гроші. Приймав часом запросини в сінях на куліш з гуслянкою, або на бурякові голубці зі салом, як прийшли свята. То було все.

Одної божої днини кривав собі Христофор через лісок і надибав малу капличку при поляні. Пристанув, перехристився і підійшов ближче.

— Слава Йсу... — сказав несміло.

— Навіки слава, — відповіла Мати Божа. Вона сиділа на дерев'янім незастеленім ослоні і тримала на колінах сонного Ісуса. Вітер свистав і калатав капличкою, як повною маківкою, здавалося, що перекине її. Христофор подивився на Ісусові босі ніжки і промовив:

— Ти змерз, сарака. Тримав ноги нак близько свічника, що свічки їх геть обкоптили. Твої ноги — маленькі: з двох волоських горіхів можна б Тобі зробити постоли.

Ще Ісус не прочуняв, коли на його ногах були два нові постільці з горіхової лушпинки.

— Як тепло, Мамко! — кликнув Ісусик. — Хотілося б стрибати й бігати по верхах.

Христофор зрадів дуже і пошпирав у своїх бесагах. Він витягнув гарний топірець і положив Ісусові в руку:

— Щоби мав, як будеш ходити по наших верхах. — Потім поклав коло Матері Божої малу масляничку.

— Матінко Божа, Твій син такий марненький, зовсім не підріс від останнього року. Зроби йому свіже масельце, щоб не їв пісного хліба і ріс здоровий.

— Зроблю, спасибіг, Христофоре, — відповіла Богородиця, а Ісус дав йому свій зелений прутик і сказав, щоб він зробив собі з нього сопілку. Христофор вдарив три поклони, бо то було вперше, що йому якась дитина щось дала.

— Вже йдеш? — спитав Ісус. — Але прийди ще, добре? Ніхто не грається зі мною. Як впаде сніг, поїдемо разом саньми, добре?

Тепер Христофор підстрибнув весело на своїй кривій нозі. Гей, тож то будуть свята для нього! Тож то дивуватисямуть всі люди, як він поїде саньми з Ісусом через село аж до церкви!

В селі люди вже дивувалися, що Христофор такий радий. Балакав, сміявся, навіть співав під носом коломийку. А вже як зробив собі сопілку і почав вигравати на ній „гуцулки" й „дрібушечки", то всі повідчиняли рота з дива.

Але під Різдво Христофор занедужав і ляг на лаву. Минули свята, впав сильний сніг, аж тут пізно під Щедрий Вечір чує, як хтось добувається до повітки і кличе слабим голоском:

— Христофоре, відчини мені.

Підвівся з лави і виглянув, а там стояв Ісус з лісової каплички і дрижав всім тілом.

— Поїдеш зі мною саньми, Христофоре? — спитала дитина, обнявши його рученьками за шию.

— Поїду, конику срібленький, але Ти ходи загрітися до колиби.

— Ой, не можу я грітися в тебе, бо моя Мамка в лісі сама замерзає. Тріє Царі принесли срібло — злото, але нам твого киптаря треба, бо навіть нема овець і вола, щоб нас нині загріли.

Христофор притулив дитятко до себе і сів у сани. Поїхали. Дзеленькали весело дзвоники. Придорожні дерева клонилися перед ними до землі, з капличок і церков вибігали мальовані святі поздоровити їх з Різдвом Христовим і черпати свячену воду з потока, через який вони проковзнулися. Дзвони роздзвонили щедрівки по дзвіницях, але люди спали.

Коли приїхали до каплички, Христофор поклав Ісуса легенько на коліна Марії і обгорнув їх разом своїм киптарем.

І Христофорові зробилося любо і тепло, хоч колядники з зорею, що верталися досвіта з другого села, найшли його замерзлого коло каплички.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про святочний гонор львівських батярів

Вже добрий місяць до повного знудження приходилося щоденно слухати під час довгої їзди, в єдиному щоденному напрямі, одну і ту саму різдвяну рекляму на продаж коштовностей, про дівчинку і стареньку бабусю, яка на столику біля ліжка тримала шкатулку із своєю старою біжутерією та показувала її своїй онучечці.

У мене немає такої касетки і дорогоцінних каменів, але зате є збірка дорогоцінних моментів минулого, які дуже хочеться тепер у святочний час передати комусь, десь на засаді різдвяної казки.

Такий саме момент вибираю тепер із дна моєї „шкатулки дорогоцінностей" сподіваючись на те, що знайдеться може хтось із читачів О-КИ молодшого віку і відкриє для себе в тому маленький скарб з незнаного йому Львова?

* * *

Мій дідо Степан Федак був не лише глибоко віруючою, але й практикуючою людиною, і кожен знав, що дощ чи погода, неділя чи будень, він прямував вулицями Львова до Волоської церкви, щоб там служити до Служби Божої. Звичайно він ішов туди вже на 7-му ранку, щоб відтак лише перейшовши вулицю Руську, розпочати працю в забезпеченевому товаристві „Дністер".

Дле мене дідо у споминах завжди чомусь виглядав і вдачею був старий, хоча на сьогоднішні обставини його вік аж так не відповідав тій поважі. Сива борідка, окуляри, що свідчили про короткозорість, і постійна характерна для нього несамовита розсіяність була завжди для молодших членів родини предметом жартів, а то й псот. Для мене, гімназистки, було найбільшою приємністю зустрічати діда на Ринку, або на Руській вулиці та вітатися, як тільки зі знайомою, але чужою людиною, на що він відповідав дуже чемно, не здаючи собі справи, що з це з ним віталася його внучка. А вже вершком псот було простягнути йому в товаристві руку, щоб її з росіяності поцілував. Незважаючи на ці забавні манкаменти, діда знав дослівно, як говорилося, „цілий Львів", всі його шанували і як громадського діяча, і як адвоката-оборонця політичних в'язнів, а на такі псоти могла собі дозволити безкарно лише внучка.

Розсіяність діда була так загально відома, що навіть вже ніхто не дивувався, якщо він не пізнавав добрих знайомих на вулиці чи в товаристві, мішав прізвища або „сіяв" рукавички, парасолі чи шалики.

Одного дня, а було це тиждень перед Різдвом, дідо прийшов додому на полуденок помітно схвильований і заявив, що йому десь „бухнули" портфель з кишені. Ми усі в родині почали голосно розглядати, як це сталося і осторожно випитувати, чи справді це трапилося та як. Розуміється, дідо не міг пригадати, а то й зовсім не знав, коли впродовж ранку забракло в кишені портфеля і „на перехід" не хотів признатися, скільки в ньому було грошей, але схвильований вияснив, що коли проходив Ринком, там було вже дуже багато покупців і він мусів протискатися через натовп. Пошуки в його одязі, в захристії, в директорській кімнаті і канцелярії, в які ми всі молодші члени родини солідно включилися, не дали висліду. Дідо зголосив крадіжку чи згубу на поліцію і найбільше жалів, що там була рідкісна світлина улюбленого далекого внука Юрка Коновальця з Женеви.

У розгарі святочних приготувань ця прикра подія якось притихла, а може дідо не хотів нам затроювати радісного вичікування Свят-Вечора? А він прийшов, як завжди в родині Федаків, особливо урочистий із надією зібрати знова раз в рік цілу велику родину при Сикстуській 48. Про портфель діда ніхто не згадував, боячись зруйнувати святочний настрій. Раз-у-раз дзвінок до входових дверей сповіщав прихід нових членів родини зблизька і здальша, що ставилися до столу вчасно, як пристало, перед приходом першої зірки. Я зголосилася чергувати в „передпокою", щоб звільнити нашу Касю від бігання з кухні до входових дверей на кожний дзвінок. А він дзвонив і дзвонив голосно і нетерпеливо. В тому святочному гаморі я й не почула спершу несміливого стуку в двері і щойно за другим голоснішим зареєструвала і відчинила двері. Яке було моє здивування, коли побачила перед ними двох скромно вдягнених львівських батярів, що стояли, несміливо мнучи шапки в руках „та йой, ми до пана мецена́са..." — заявили в унісон і я, занімівши, швидко затріснула двері і побігла за дідусем. Він, добре призвичаєний до візит таких „клієнтів", вийшов до несподіваних на Свят-Вечір гостей і щось довшу хвилю з ними обговорював, таки за дверима.

Ми, в гаморі привітань, навіть призабули дещо цілу цю подію, а вона виринула аж коли заколядувавши, сиділи всі біля засвіченої ялинки. Тоді дідусь заплескав у долоні та попросив нас про хвилинку уваги.

— „Ось ви всі розглядаєте свої 'скарби', що знайшли під ялинкою, а тепер погляньте на мій. Це хіба найкращий, який я міг коли-небудь дістати!"

Запанувала мовчазна павза викликана його ствердженням, а тоді він підніс високо вгору, щоб усі могли побачити свій чорний, добре вже піднищений портфель, якого всі ми так безвислідно шукали.

— „Знаєте, як я його дістав назад? Його принесли ці два батяри перед Святою Вечерою. Вони вибачились, що хтось із „нових хлопаків" мені його на Ринку вкрав. Нові на львівському бруку, вони не знали, хто я і що моя дочка сиділа цілий рік на 'Бриґідках' з їхніми 'фраєрками'. Отже, з 'паки' всі дуже перепрошують і віддають порт-

(Закінчення на стор. 7)

З ПРАЗНИКОМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

— вітаємо —

наших Приятелів, Членів Головного Уряду та Урядників Відділів УНСоюзу, і всіх Співробітників та бажаємо

ВСЬОГО ДОБРА у НОВОМУ РОЦІ

УЛЯНА і ВОЛОДИМИР ДЯЧУКИ

З Різдвом Христовим і Новим Роком

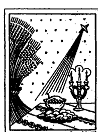
РІДНИХ, ПРИЯТЕЛІВ і ЗНАЙОМИХ,

щиро вітають

Мирослава Мирошниченко

і

Галина, Любомир Кузьми

Христос Рождається!

УКРАЇНСЬКА ШКІЛЬНА РАДА

— вітає —

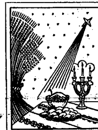
З Різдвом Христовим та Новим 1997 роком

Ієрархів та Духовенство Українських Церков, наші Шкільні, Молодечі та Громадські Організації та весь Український Народ на Рідних Землях та на поселеннях!

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

Щирі побажання

Веселих Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО і щасливого НОВОГО РОКУ

ієрархам і духовенству українських церков, головному і крайовим пластовим проводам, дирекції і членам Пластової Фундації в Ню Йорку, громадським установам, організаціям та особам, котрі своїми щедрими пожертвами помогли потребуючій молоді перебути серед природи на пластових таборах, членам Ланки Батьків — Пластприяту, батькам пластової молоді, всім виховникам та їх співробітникам, всім пластунам і пластункам нашої станиці та в діяспорі, як рівнож і тим, що в Україні та всьому українському громадянству

— бажає —

Станична Пластова Старшина
Управа Ланки Батьків — Пластприяту
Осередок Праці УПСеніорату і
Осередок Праці УСПластунства
в Ню Йорку

Шановному Професорові М. Семчишинові, колишнім Учням та всім Зальцбуржанам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ і ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

— бажає —

КОМІТЕТ ЗАЛЬЦБУРЗЬКОЇ ГІМНАЗІЇ

Наступний З'їзд відбудеться у вересні, 1997 р. на Союзівці

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ

вітаємо щиро

всіх наших Членів та Прихильників бажаємо їм

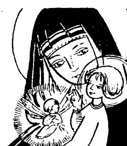
Веселих Свят та Щасливого Нового Року

та дякуємо їм за кожночасну підтримку.

ПРЕЗИДІЯ УКРАЇНСЬКОЇ АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ І НОВИМ РОКОМ!

ЕКЗЕКУТИВА ЗЛУЧЕНОГО УКРАЇНСЬКОГО АМЕРИКАНСЬКОГО ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ

— б а ж а є —

Усім Організаціям, членам ЗУАДК-у, усім добродіям ЗУАДК-у і жертводавцям на харитативну діяльність ЗУАДК-у та усім нашим Братам і Сестрам у ВІЛЬНІЙ УКРАЇНІ

МИРНИХ і РАДІСНИХ СВЯТ

РІЗДВА ХРИСТОВОГО і щасливого НОВОГО РОКУ

і поздоровляє українським традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.

1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Tel. (215) 728-1630 • FAX (215) 728-1631

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО!

РОДИНІ, ПРИЯТЕЛЯМ і ЗНАЙОМИМ

— бажають —

ІРИНА і ЯРОСЛАВ КУРОВИЦЬКІ

Ню Йорк, Н.Й.

Із світлими празниками РІЗДВА ХРИСТОВОГО, НОВОГО РОКУ і ЙОРДАНУ

Ієрархам Українських Церков, Головному Пластовому Проводові, Красвим Пластовим Проводам в Україні та діяспорі, усім Пластункам і Пластунам, Родині, Приятелям і Знайомим

найщиріші побажання добра, щастя, радости і Божих ласк!

— б а ж а є —

д-р ЛЮБОМИР РОМАНКІВ

Христос Родився — Славім Його!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

вітає з радісними празниками Різдва Христового, Нового Року і Богоявлення

— б а ж а є —

веселих та щасливих свят Ієрархам Українських Церков, Українському Урядові, членам НТШ в діяспорі й в Україні, й Українському Народові на батьківщині і в розсіяні.

Управа НТШ

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ

— вітаємо —

РОДИНУ, ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ по обидвох боках Океану.

ЯРОСЛАВА, ЗЕНОН і ХРИСТЯ СНИЛИКИ

Веселих Свят Різдва Христового і Щасливого Нового Року

членам і всьому громадянству бажає

Управа Товариства Самопоміч і Клюбу Сеньйорів в Ню Йорку

Веселих Свят Різдва Христового та Щасливого Нового Року

Родині, Приятелям і Знайомим

— бажають —

ВАРКА, ЯРЕМА ЛЕВ і ЯРЕМА АНДРІЙ БАЧИНСЬКІ

Ню Йорк, Н. Й.

З Різдвом Христовим! З Новим Роком та Святим Йорданом!

Рідних, приятелів і друзів благослови Боже здоров'ям, щастям, любов'ю, добром.

Христина, Юрій, Ярина і Тарас **ФЕРЕНЦЕВИЧІ**

УПРАВА ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОЇ ОКРУГИ

— бажає —

Відділовим Урядникам, їхнім Родинам, та всім членам Округи

радісних свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО і щасливого НОВОГО РОКУ

За Управу Округи:

СТЕПАН ГАВРИШ голова
д-р БОГДАН ГНАТЮК почесний голова
МИКОЛА ПРИШЛЯК секретар
ВАСИЛЬ ЄВТУШЕНКО касир
ВАСИЛЬ ПАСТУШОК головний контролер

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО і НОВОГО РОКУ

Пластовим Капелянам Головній Пластовій Раді, Крайовим Пластовим Старшинам Австралії, Аргентини, Бразилії, Великобританії, ЗСА, Канади, Німеччини, Польщі, України, Словаччини

Всім Пластункам і Пластунам та Приятелям Пласту у всьому світі

— бажає —

ГОЛОВНА ПЛАСТОВА БУЛАВА

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ і НОВИМ РОКОМ!

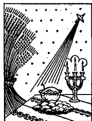
Щиро вітаємо всіх наших ВШановних Гостей, Симпатиків і Приятелів. Сердечно дякуємо їм за їхню прихильність, підтримку та відвідування нашої Оселі.

Всім Працівникам Союзівки, Членам і Урядникам Українського Народного Союзу, бажаємо усього добра, щастя, здоров'я та найкращих успіхів у Новому Році!

УПРАВА СОЮЗІВКИ

ХРИСТОС РОДИВСЯ!

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНО-ХАРИТАТИВНА СЛУЖБА, КОЛИШНІЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ на чужині,

з нагоди

Різдва Христового та Нового Року

шле найщиріші побажання,

Веселих Свят та Здорового, Щасливого Нового Року:

Високодостойному Президентові Української Держави, Урядові, Верховній Раді, Українському Червоному Хрестові в Україні, Високопреосвященнішим Владикам і Всечеснішому Духовенству Українських Церков у вільній Україні та діяспорі, Українським Науковим Установам, Світовому Конгресові Українців, Суспільній Службі Українців Канади враз із Відділами „Самопомочі" із відділами, Лікарським Товариствам, Братським Установам, Жіночим, Молодечим Організаціям, Українській Пресі, нашим Представництвам, Станицям, Членству УМХС, нашим Щедрим Жертводавцям, Збірщикам та всій Українській Спільноті в рідному краю та в діяспорі.

РАДА і УПРАВА УМХС

Веселих Свят

та

Щасливого Нового Року

Членам, Прихильникам та всій Українській Громаді

Бажає

Дирекція та Управа

УКРАЇНСЬКОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

САМОПОМІЧ

В НЮ ЙОРКУ

108 Second Avenue
New York, NY 10003-8392
Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251

23 Main Street
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 914 626-2938
Fax: 914 626-8636

З Різдвом Христовим і Новим Роком
всіх наших Приятелів
— сердечно вітають —

МАРІЯ і МАРКО ДУШНИКИ

СЕРДЕШНО ВІТАЮ
Родину, Друзів і Знайомих (цих, що святкують за новим і за старим календарем)

З ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО РОЖДЕСТВА

та бажаю всього добра в НОВІМ 1997 РОЦІ!

МАРІЯ САВИЦЬКА

ХРИСТОС РОДИВСЯ

З Різдвом Христовим і Новим Роком

— щиро вітаємо —

усіх наших Передплатників, Жертводавців і Фундаторів, увесь український Народ в Україні і поза її межами.

Щиро дякуємо за Ваші пожертви

Редакція і Адміністрація
В-ва Літопис УПА
P.O.Box 97, STN. "C"
Toronto, Ontario
M6J 3M7 Canada

„Самопоміч" (Н. Дж.)
Федеральна Кредитова Кооператива і
Організація Українців-Американців **„Самопоміч"** Відділ в Пассейку
щиро вітають своїх членів та цілу українсько-американську громаду із святом РІЗДВА ХРИСТОВОГО

ФІЛІЯ у ВИППАНІ:	ФІЛІЯ У КЛИФТОНІ:	ФІЛІЯ У ПАССЕЙКУ:
730 Route 10 West	851 Allwood Road	229 Hope Avenue
Whippany, N. J. 07981	Clifton, N. J. 07012	Passaic, N.J. 07055
(201) 560-9585	(201) 471-0700	(201) 473-5965

Телефонуйте безкоштовно: 1-888-BANK UKE чи 1-888-226-5853

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в Ню Йорку

— бажає —

усім Уділовцям, Установам і Організаціям, які мають в УНДомі свої постійні домівки, всім, що користають із заль УНДому та всій Українській Громаді Ню Йорку

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ

140-142 Second Avenue
NEW YORK, N.Y. 10003
(212) 529-6287

Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ" у НЮАРКУ, Н.Дж.

SELF RELIANCE (NEWARK, NJ) Federal Credit Union
734 SANDFORD AVENUE, NEWARK, NJ 07106
Tel (201) 373-7839 • http://www.selfreliance.org • Fax (201) 373-8812

BUSINESS HOURS: Mon. - Closed • Tue. & Fri. - 12:00 PM to 7:00 PM • Wed. & Thurs. - 9:00 AM to 3:30 PM • Sat. - 9:00 to 12:00 Noon

Вельмишановним членам і всій українській громаді
ЩИРІ ПОБАЖАННЯ
Радісних Свят РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і щасливого НОВОГО РОКУ!

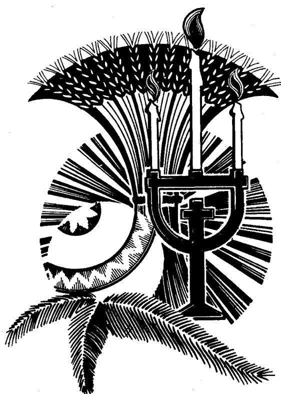
Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка!

УКРАЇНСЬКА СВІТОВА КООПЕРАТИВНА РАДА

з нагоди

Величних Свят
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
і
НОВОГО РОКУ
щиро вітає

ХРИСТОС

Ієрархії Українських церков, проводи всіх українських організацій: політичних, культурно-освітніх, ветеранських, професійних, жіночих, молодечих і харитативних, зокрема проводи та членство українських кооператив у діяспорі і в Україні.

РОДИВСЯ

Христос Рождається — Славім Його!

ЗА УКРАЇНСЬКУ СВІТОВУ КООПЕРАТИВНУ РАДУ:

ДМИТРО ГРИГОРЧУК — президент **РОМАН БІГУН — секретар**

ЗА КРАЙОВІ РАДИ:

Америка	Канада	Австралія	Україна
ВСЕВОЛОД САЛЕНКО — голова	**ПЕТРО МИКУЛЯК —голова**	**МИРОСЛАВ БОЛЮХ — голова**	**ПЕТРО КОЗИНЕЦЬ — голова**